

Kedaj so začeli pridelovati pivo?

Pridelovanje piva je ravno tako staro kakor poljedelstvo. Dolgo časa je bil kulturni svet uverjen, da so varili prvo pivo stari Egipčani. Po starodavnih izkopinah in spomenikih je dokazal učnjak dr. Engelbert Huber, da je zibelka vinske trte in piva v pokrajinah ob rekah Eufkrat in Tigris — takozvana Mezopotamija, kjer so prebivali stari Babilonci. V Babiloniji je iskati početke poljedelstva in pridelovanja piva. Od Babiloncev je prevzel Egipt razne žitne vrste in tudi pivo.

Ze celih 5000 let pred Kristusom izsledimo v Mezopotamiji obrtno pivovarne, izšolano pivovarniško veleindustrijo, kakor je n. pr. danes pri nas. Mešanje hmelja k pivu sega pri Babiloncih 2000 let pred Kristusom.

Babilonci so pridelovali pivo iz emerja (neka vrsta pšenice) ter ječmena. Starodavni babilonski napisi nam povejo, da so prejemale na kraljevem dvoru ženske vsaka dnevno po 3 litre piva, ki je bilo sladko.

Pivo za izvoz (eksportno) je bilo znano v Babiloniji 3000 let pred Kr. Cela Mezopotamija je bila tedaj glede poljedelstva na višku, povsod je cvetela industrija: tkalnice, mlini, usnjarne in izdelovalnice glinastih posod. Delavstvo industrijalizirane Babilonije je na splošno pilo pivo.

Babilonci so zanesli v Egipt vinsko trto in pivo. O egipčanskem faraonu Ramzesu je znano, da je že posedal svoje lastne pivovarne. V Egiptu odkriti starodavni napisi nas poučijo, da je delil omenjeni kralj na svetišča ter svečenice pivo iz svojih lastnih pivovarn, iz katerih mu je pritekalo 466.308 vrčev piva. Ni pa razvidno iz napisa, ali so pridelovale faraonove pivovarne tolike množine na leto ali v celji vladarski dobi mogočnega Ramzesa. Med delavstvo so delili kraljevi uradniki kruh ter pivo. Ostanke piva (pšenice

emer in ječmena) so našli v staroegipčanskih grobnicah.

Nad kulturne Egipčane so pridrevli mohamedanci in jih podjarmili. Mohamedova vera prepoveduje zavživanje alkoholnih pijač in radi tega so divji mohamedanci uničili v Egiptu vinograde in porušili kraljeve in ljudske pivovarne.

Treba še omeniti, da je bilo vinogradništvo cvetoče razširjeno po starem Egiptu, vendar je bilo združeno pridelovanje vina s tolikimi stroški, da so ga pili le bogatejši, pač pa je bilo pivo tolikanj poceni, da si ga je lahko privoščila najbolj revna para.

*

Vinske sode različne velikosti prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Določitev krušnih cen in kazni za tozadevne prestopke. V zvezi s proglašitvijo žitnega monopola v naši državi je določil trgovinski minister cene kruhu in sicer: beli kruh 4 Din 1 kg, polbeli 3.50 Din in črni kruh 2.50 Din. Cene luksuznemu pecivu so svobodne. Kdor bi se pregrešil proti tej naredbi in navijal krušne cene, ga kaznuje upravna oblast prve stopnje, oziroma policija, prvič z globo do 15.000 Din in z zaporom 15 dni, drugič z denarju do 15.000 Din in z zaporom 30 dni. Pri tretjem prekorajenju ga doleti poleg globe in zapora še prepoved izvrševanja obrti.

Sadjarska in vrtnarska podružnica v Slov. Bistrici priredi v nedeljo dne 4. oktobra in v ponedeljek dne 5. oktobra ob pol desetih dopoldne sadni ogled. Prireditelj, ki je prva te vrste v našem okolišu, ima podučni namen. Vsi člani se uljudno vabijo, kakor tudi preostali

sadjerejci, k sodelovanju in da priporočimo, da bo dosežen zaželen uspeh. O priliki otvoritve se vrši tudi strokovno predavanje. Vsak razstavljalec je naprošen, da prinese od vsake sorte izbranega prvovrstnega sadja od 3 do 5 kg. Ravno tako tudi grozdja. Sadje se bo sprejemalo od 25. do 30. septembra v hotelu »Beograd«. Vstop prost!

Kupčija s hmeljem v Sav. dolini. — Pri zelo živahnem povpraševanju, učvrščenem razpoloženju in rastočih cenah — do 12 Din za 1 kg — je razprodanih čez 60% letošnjega pridelka. V javni oznamovalnici za hmelj se je letos (nova sezona) signaliziralo že nad 700 težkih bal.

Nakupovanje hmelja se nadaljuje po cenah od 9 do 12 Din za 1 kg. 80 odstotkov letine 1931 je že v drugih rokah.

*

Načelo štedenja.

Državni proračuni po posameznih državah so visoki. V nekaterih državah so dosegli takšno višino, da jih je treba pomakniti nižje, ker se drugače ne da doseči ravnesje med dohodki in izdatki. Izdatki bi bili državljanom po godu, osobito tisti, ki so v prid razvoju in prospehu narodnega gospodarstva. S te strani bi ne bilo nobenega prigovarjanja visokemu proračunu. Nezadovoljstvo se začne pri točki: »Plačaj!« Državni izdatki morajo namreč biti kriti z dohodki, to je donosom davkov in raznih ljudskih dajatev. In ravno tu je meja, preko katere državni proračun ne more in ne sme iti.

V mnogokaterih državah je ta meja dosežena, morda kje že tudi prekoračena. Vsled tega se pojavljajo po raznih državah proračunske težave. V take težave je celo padla nekdanja finančno tako močna država, kakor je Anglija, ki je nekdanj bila finančno središče Evrope, sedaj pa je sama potrebna pomoči. Macdonaldova delavska vlada je bila nesposobna, da bi premaga-

Fr. Ks. Meško:

Njiva.

Proti jutru je umrl.

Ko mu je zatisnila oči, je Marija stopila k oknu. Čudno tiho ji je bilo v srcu; tako tiho in prazno, da jo je postalo te praznote groza. A ko je v slabotnem jutranjem svitu skozi okno zagledala Matijevo bajto, ji je v glavi zavrelo. V srcu ji je zakričalo s tisočermi glasovi.

Stisnila je pesti. Zažugala je tja proti Petkovi koči. S stisnjenim, onemoglim glasom je izrekla polglasno, kar ji je tako kričalo v srcu: »On ga je umoril!«

Dolgo je stala tako ob oknu, s stisnjenimi pestmi, težko dihaajoča, srepro strmeča tja na Matijev dom.

A polagoma ji je bilo, kakor bi jo gladila in božala čez vroče, bolno čelo mehka roka. Nežno, skrbno ji briše izza čela spomin na veliko krivico. In čez srce ji prevladno, počasi, počasi gladi mehka roka. Srd briše iz njega, porajajoče se sovraštvo.

Tih glas prosi:

»Marija, odpusti tudi ti, kakor sem odpustil jaz ...«

Pesti sta se ji polagoma, polagoma rahljali. Razklenili, odprli so se prsti. Kakor bi bila izginila in splahnela vsa moč iz njih, so se ji roke povesele ob telesu. Globoko na težko-dihajoče prsi se ji je sklonila glava.

Nekaj časa je stala tako, nepremična kakor kamenit kip.

Čez čas je sedla na klop ob mizi.

Položila je obe roki na mizo, naslonila glavo na roki in bridko, bridko zajokala.

VII.

Kakor bi na tihem upala, da jo tako gotoveje obdrži, je dala Marija takoj po Petrovi smrti njivo posejati. Ajdo so vsejali. Kakor vsako leto je tudi letos oral Pintarič. Ker Petra ni bilo, je tudi sejal on.

Navzlic temu jo je Matija dobil. Ko je prišla po posebno vnetem trudu zagovornikovem, ker Korenka tistih dvestoštirideset kron ni mogla plačati, na boben, se ni nihče zanj trgal. Tako jo je dobil Matija poceni, pod ceno.

S tem mu je bila najsrčnejša želja izpolnjena. Lahko bi sedaj duši rekel: »Glej, imaš dom, da v svojem položju glavo k počitku, imaš njivo, ki ti bo rodila pšenico, rž, ajdo, karkoli poželiš. Bodi zdaj mirna in veseli se!«

Gospa novi kuharici:

»In kje so spričevala?«

Kuharica: »Raztrgala sem jih.« Gospa: »Kako nespametno!« Kuharica: »Tega bi gotovo ne rekli, če bi jih videli.«

Ves zasopel je prihitel Bajec k vlakcu, treščil v voz ter odložil svoje štiri zavoje. Obrisal si je pot s čela in ker je vlak se stal, je dejal sprevodniku, ki je stopal ob vagonu: »Ali imaš še dosti časa, da se poslovim od žene, ki me čaka tam na peronu?« Sprevodnik je pogledal na uro ter odvrnil: »Ne vem. To je namreč odvisno od tega, koliko časa stoji oženjeni.«

Ni treba. Ivančkova mati je v bolnici. Ivan